

ВЕРЮТИНА В.Ю., ст. викл., НТУ «ХП», Харків

ПОБЕРЕЖНА К.В., аспірант, НТУ «ХП», Харків

МЕРЕЖЕВІЗАЦІЯ ТА КЛАСТЕРИ ЕКОНОМІКИ НА ПРИКЛАДІ КОКСОХІМІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Подолання економічної кризи в Україні та її подальший розвиток об'єктивно передбачає відновлення реального сектору виробництва на основі розвитку інноваційних процесів підприємств. У методологічному аспекті на даному етапі розвитку економіки важливим є формування цілісної, гнучкої і динамічної інноваційної системи, здатної вирішувати проблему технологічного базису суспільства. Ефективний перехід до нової моделі інноваційної системи, передбачає трансформацію всіх її системоутворюючих складових. У той же час спосіб господарювання має змінюватися у відповідності до процесів модернізації та стрімкого прогресу. Найсучаснішим способом господарювання є входження або інтеграція до міжнародних виробничих мереж через включення до міжнародних ланцюгів створення доданої вартості та позиціонування своєї діяльності в таких мережах за рахунок належності до того чи іншого кластеру економіки. Отже змінюється весь економічний уклад, або відбуваються процеси, що приводять до зміни існуючої економічної парадигми [1]. Аналіз показує, що в рамках вирішення цієї проблеми ефективним є розробка системи індикаторів інноваційної діяльності. Тільки при наявності чіткої і взаємопов'язаної системи індикаторів інноваційної діяльності можливо вирішувати питання: тенденції розвитку НТП, фактори, які впливають на виконання планових завдань з інновацій і перш за все з урахуванням внутрішніх резервів коксохімічних підприємств.

Коксохімічні підприємства (КХП) 65-70 % продукції розподіляє за внутрішньохолдинговими зв'язками; технологічний процес протікає в закритій апаратурі з жорсткою регламентацією параметрів в результаті чого втручання в хід процесу допускається тільки в аварійних ситуаціях;

перевезення сировини і готової продукції здійснюється виключно залізничним транспортом ДП «Укрзалізниця», що знижує можливості управління транспортними потоками; операції складування сировини є першим етапом технологічного процесу, а відвантаження готової продукції здійснюється безпосередньо в залізничні вагони (цистерни). Що знімає потребу в складуванні. Усі ці організаційно-технологічні особливості обмежують використання інструментів розподільчої, виробничої, транспортної та складської логістики. Під ринком технологічних інновацій, на наш погляд, слід розуміти совокупність ринкових відносин, які виникають у процесі створення, освоєння, передачі та використання наукоємної продукції. Як і інші сектори ринкової економіки, ринок технологічних інновацій може нормально розвиватися лише за наявності певних умов. Для його функціонування потрібна, перш за все, наявність різноманітних форм власності і створення ринкової інфраструктури. Слід зазначити, що інновації, будучи фактором економічного розвитку, виступають, перш за все, як особлива форма реалізації підприємницької активності[2]. Разом з тим, сама по собі підприємницька активність далеко не завжди здатна забезпечити виробництво і масове поширення інновацій в масштабах економічної системи - необхідні механізми підтримки інноваційної діяльності, залучення в інноваційну сферу масштабних інвестицій. Значною мірою інноваційна активність в економіці залежить від активної ролі держави, і не випадково, в сучасному світі науково-технічна політика вважається обов'язковим елементом державної політики будь-якої промислово розвинутої країни. Таким чином, заходи, які необхідно реалізовувати на регіональному та національному рівнях повинні бути спрямовані на підтримку розвитку кластерів та мережевої економіки.

Список літератури:

1. Україна 2030 доктрина збалансованого розвитку, ukraine2030.org
2. Підприємництво:інноваційна діяльність, маркетинг, логістичні процеси, облік та оподаткування. Підручник./за ред.О.І.Савченко.-Харків.:ТОВ «Планета-принт»,2016.-600с.